8½ theme - Nino Rota, Federico Fellini

Ο **Φεντερίκο Φελίνι** (*Federico Fellini*, 20 Ιανουαρίου 1920 - 31 Οκτωβρίου1993)
ήταν Ιταλός σκηνοθέτης του κινηματογράφου.

Γεννήθηκε στις 20 Ιανουαρίου του 1920 στο Ρίμινι. Όταν έγινε 12 ετών, το έσκασε από το σπίτι του για να ακολουθήσει ένα τσίρκο. Ένα στοιχείο που μαζί με πολλά άλλα, εξηγεί την αγάπη του για τους κλόουν που εμφανίζονται σε όλα τα έργα του. Στα 17 του εγκατέλειψε την ηρεμία της επαρχιακής λουτρόπολης, στην οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε, για να πάει στη Ρώμη. Εκεί έζησε αρχικά σαν σκιτσογράφος και στη συνέχεια γράφοντας παρλάτες και σκετς για κομφερανσιέ και άλλους καλλιτέχνες του music hall.

Το 1943, σε ηλικία 23 ετών, παντρεύτηκε την ηθοποιό Τζουλιέτα Μαζίνα, πλάι στην οποία έζησε 50 χρόνια, μέχρι το θάνατο του. Το 1946 συνεργάστηκε για πρώτη φορά με τον Ρομπέρτο Ροσελίνι. Το 1954 κέρδισε τον Χρυσό Λέοντα στο Φεστιβάλ της Βενετίας και το 1960 τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών.

Το 1956, το 1961 και το 1974 κέρδισε το βραβείο της Ένωσης Κριτικών της Νέας Υόρκης. Πήρε τέσσερις φορές, το Όσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας: το 1956 για το *Λα Στράντα*, το 1957 για το *Οι νύχτες της Καμπίρια*, το 1963 για το *8 ½ (από αυτή την ταινία είναι και το μουσικό θέμα που ακούγεται σήμερα)* και το 1974 για το *Θυμάμαι* και προτάθηκε τέσσερις φορές για Όσκαρ Σκηνοθεσίας για τις ταινίες: *Γλυκιά ζωή* το 1961, *8 ½* το 1963, *Σατυρικόν* το 1970 και *Θυμάμαι* το 1975.

Το 1993 η Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογράφου του απένειμε Τιμητικό Όσκαρ για το σύνολο του έργου του. Πέθανε στη Ρώμη στις 31 Οκτωβρίου της ίδιας χρονιάς.

Ο Φελίνι έδειν πολύ μεγάλη σημασία στην επιλογή των προσώπων. Δημοσίευε μία αγγελία πριν γυρίσει μια ταινία και μετά έβλεπε μόνος του χιλιάδες ανθρώπους πριν επιλέξει τους κατάλληλους. Το κριτήριό του δεν ήταν η υποκριτική τους ικανότητα, αλλά η ιδιαιτερότητα της φυσιογνωμίας τους. Συχνά στις ταινίες του έχουν παίξει άνθρωποι, εντελώς άσχετοι με τον κινηματογράφο, είτε κανονικούς ρόλους, είτε ρόλους κομπάρσων.

Αισθητικά, το Φελινικό έργο μπορεί να ειδωδεί σαν μια απόπειρα του σκηνοθέτη να πραγματοποιήσει μία μετάβαση από αφηγήσεις που υπακούουν σε στερεότυπα (αφηγηματικά, ή ιδεολογικά) και κοινωνικές δεσμεύσεις, σε αφηγήσεις που αρνούνται κάθε λογική αιτιότητα, ελεύθερες από τους αφηγηματικούς κανόνες και τους νόμους της δραματουργίας.

Ωστόσο σε μια ταινία ιδιαίτερη σημασία παίζει και η μουσική επένδυση. Ο Φελλίνι, συνεργάστηκε πολλά χρόνια και σε πολλές ταινίες με τον **Νίνο Ρότα**.

Και αφού ξεκινήσαμε με την ιταλική σχολή κινηματογράφου και μουσικής, ας πούμε και λίγα λόγια για τον κ. Ρότα, συνθέτη του κομματιού που ακούγεται σήμερα. Στο βίντεο άλλωστε που παίζει σήμερα, μαζί με τον Φελλίνι εμφανίζεται και ο Ρότα αλλά και άλλοι μύθοι του Ιταλικού και γενικότερα του παγκόσμιου κινηματογράφου, όπως ο **Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, (***? ?????? La Dolce Vita το1960 ??? ????????? ?????? ??? ?????? ????????? ????*).

Ο **Νίνο Ρότα** (*Giovanni "Nino" Rota Rinaldi*, 3 Δεκεμβρίου 1911 - 10 Απριλίου1979)
ήταν Ιταλός συνθέτης. Έχει γίνει γνωστός για την μουσική που έγραψε για την ταινία *Ο Νονός.*

Γεννημένος στο Μιλάνο από γονείς μουσικούς, άρχισε από μικρή ηλικία τις σπουδές του στο ωδείο της πόλης. Μετά από λίγα χρόνια ο δάσκαλος του τον έπεισε να πάει για σπουδές στην Φιλαδέλφεια των Ηνωμένων Πολιτειών, κάτι που ο ίδιος έπραξε. Εκεί έμεινε για τρία χρόνια

όπου και επέστρεψε πίσω στην Ιταλία.

Την πρώτη μουσική για ταινία έγραψε το 1933. Μετά από περίπου 20 χρόνια γνώρισε τον Φεντερίκο Φελίνι και από εκεί ξεκινάει μια συνεργασία που κράτησε για περίπου 30 χρόνια. Έγραψε μουσική για ταινίες όπως το "Λα Στράντα", το Γλυκιά ζωή" , το "8 1/2", το "Βατερλώ" , το "Ρωμαίος και Ιουλιέτα" και για τον "Νονό".

Τιμήθηκε με Όσκαρ για τη μουσική του στον *Νονό ΙΙ* το 1975.

Έχει γράψει μουσική για πάνω από εκατό ταινίες αλλά και για δέκα όπερες, πέντε μπαλέτα και αρκετές συμφωνικές συνθέσεις.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1688